

(2)

Hij kreeg een betrekking in Noord Borneo aangeboden bij de
Goudmijnen van Bo bij een Engelsche firma. Het salaris
kon f 250 - om te beginnen reij. Waarsijke een kapitaal
voor die tijd. Baet was enthousiast. Jagen, jagen
^{en jagen} dat kon daar prima gaan in de oerbossen.
Gh was helemaal niet enthousiast. Gh nam de rimbae
weg van Pappie en Mammie. Neen, neen, ik was nog siel
te jong he. Wiet je wat? Baet moest maar eerder gaan
en de boel verkennen of het wel voor mij geschikt kon
zijn, dan kon ik eerst mijn K.B.S. afmaken, nog 2 jaar
en dan had ik immers al mijn diploma en hij kon toch
met verlof komen ^{de tijd van onafgeze}. Maar dat was niet Baets bedoeling
hij had een angstig vermoeden dat er veel te veel kapers
op de kust lagen en gelijf had hij, want de vriendjes
bleven gewoon komst en ik vond er een paar eierg aardig
leerlijf is eerlijf. Opeens werd Baet ziek, een hart ver-
groting was de oorzaak. Hij had vroeger bevel aan
spork gedaan! hij was er ook erg goed in. Hij moest een
jaar kuren. Dat jaar ging eigenlijk ongemerkt voorbij
kan minste voor mij. Met de week end kwam ik heel
opraete en als er geen proefwerken waren dan ook door
de week. Voor mij ging dat jaartje dus alig voorbij
maar voor Baet dat was wel heel moeilij geneesi reij.

voort dat was niets voor hem om stil en rustig thuis
te blijven op 17 of 18jarige leeftijd. Hij had op zijn 17de
jaar zijn eerste V.B.S. gehaald en als hij niet zo gestab.
bakt had en in de ^{1ste} klasse was blijven zitten dan
zou hij 16jn. geweest zijn. Het eerste jaar was voor hem
spelen en sporten. Hij zijn van de club en lid van die
ook nog in een wedstrijd landje met Renee Weiringa en
Deetj. Hezligers, dat kon nooit goed gaan. Daarbij
speelde hij graag voor clown. Op een dag had hij zijn
neus vuurrood gemaakt en speelde de grapjas in de
klas en dan nog onschuldig doen. Om te gillen. Eufin,
van Partij S. mocht hij dat jaar de beest uit hangen,
maar o wee, 't volgende jaar moest het post aan gaan.
In de vacantie werd hij door Partij S. overtoord en
behoorlijk onder handen genomen, vanaf dat jaar behoorde
hij schijf tot de besten van de klas. Met het eind examen
kreeg hij toch een Laetj. van eigen deeg. Hij konde mij toe
al en ik dainde natuurlijk dat alles goed zou gaan.
Teekens kwamen ik een in farmieren. Hoe hij de een of andere
vab. gemaakt had. Voor Kraus zat ik in te keeren bij de
heer van Praag een Belg met een donkere baard herinner ik
me. Toen ik Paet had gevraagd hoe hij 't had gemaakt
zei hij heel voldaan over zichzelf dat het prima was gegaan.
Onderwijl, het was slechts een 4 of een 5, maar omdat

Vervolg: (a)

2 Juni 1909

2006

Kindeljk ben ik maar aan schrijven toe. Soms is het zo druk dat ik niet meer aan schrijven toe kom.

Ik heb opgelet dat ik hoe langer hoe minder lust heb om uit te gaan. Waarom? Komt het dat ik een moeijker loop of komt het dat ik een gevoel heb dat het een andere mens niets uitmaakt of me mij niet of niet riek? Kon je maar in de parken kijken. He, want dan zou ik maar de keu wel naar toe willen vliegen en lig de ander een grote boog maken.

Soms kan het toch wel interessant zijn om met iemand te spreken. Door een onverwachte, spontaan antwoord kan je soms heel wat ontdekken wat er in een ander rondspookt. Neem me eens Jon, de nutter van Dicky K. Op eens had ze het over dat vlak na de oorlog alles nog een chaos was en dat daarom natuurlijk "Vreemdelingen" nodig was, bedoelde ze dus eigenlijk, wilt welkom waren, want Nederland was pas bevrijd, maar alles meer op. Bommen en op eens keumen en duiroude reddende mij het Verre Oosten opstaken. Natuurlijk was er geen plaats voor hen en geen eten genoeg voor hen erbij. Maar een ding heb ik nooit gehoord, dat men op eens van 10 bommen er maar 5 kreeg vanwege de vreemde

monden. En daarbij, wij waren geen vrienden! We
hadde een Nederlands paspoort. O. no! Nu ^{mochten} ~~we~~
wij in Nederland de vruchte plukken die men eeuwen
geleden uit het Verre Oosten hadden geplukt. Getuigen
daar de rijke koopmanshuizen niet van? Naem ze
naar op, die staan er nog, als is het allemaal al
vergaan glorie. De grote huizen in Amsterdam,
Lubhuizen en noem ze maar op, langs de Veelt en
overal. Allemaal door de rijkdommen, heel vroeger in
de V.O.C. tijd zijn een vergaard. Nu konden we er
toch ook van genieten en dat hoefde je dan niet
onder je neus worden gevreesd. Dubbelveters, ga naar
je eigen land terug. "Kon dat maar! Op een holle
don ik terug komen, geloof dat maar van mij."
Maar ik begrijp het heel, in haar geest was het hem eigen
keuze om niet Nederland te immigreren naar Australië
waar de kachant kon. Maar dat was een vrije
keuze. Niemand had hem daartoe gedwongen. Maar
wij?!! Wij waren ons leven niet meer zeker in ons
land. Ons land! Had je gedacht! En niet getrupt over
wij, niet meer geveest. Het land waar je geboren en
getogen was, en dat je dacht dat je daar thuis hoorde.
Niet was minder waar en dat hebben we ook moeten
leespen. Velen velen werden vermoord, we waren

B) ~~metafysische~~ - ~~ling.~~ - 152 - 2

Regeercijfers voor zijn mis- en natuurkunde taal, slaype
lij boek met gaeeu eijfers. Maar hij leefte toch wel
leem in de piep rakh gereten want Ejisolf had zo'n
eigen methodes van vergelding. Van Boet namelijk in de
eerste klas gerakt was, had hij Boet voorspeld dat hij
nooit van zijn leem in eind kon halen, dat hij van
opgroeien van galy tot rad. Het was de gewoonte
dat de leerlingen die geslaagd waren het eerste werden
omgeroepen. Vol spanning verwachtte hij hetkins zij
naam te horen, maar niets daarvan! Iedereen die ge-
slaagd was had in diploma al ontvangen, maar helaas
Boet was er niet bij! Van Swamen de leerlingen die ge-
rakt waren van de beurt, maar ook daar werd zijn
naam niet omgeroepen. Nu kreeg Boet het toch Spaans
benamde. Perveus stapte hij naar Ejisolf en vroeg
hemide waarom zijn naam niet was omgeroepen.
Van kreeg Boet van Ejisolf een taespraak die er moede
waren. Ejisolf erkende volmondig dat hij Boet telken
verkeerd had ingeschat en dat hij een prima leerling
was geweest en dat Ejisolf nog een volks voorbreffely
taekouze voor hem voorzag. Wat een opluchting en een
gelach van alle kanten dat Ejisolf hem zo in de

peijprak had laten rikken. Baet was te blij om te
wrobben. De taekonstige lag nu voor hem open. Samen
met Eddy de Nève, hadden ze al taekonstigeplannen ge-
maakt. Ze konden naar Nederland gaan en ^{naar} de
Universiteit in Delft gaan, want Boek en Eddy waren
uitstekend in hun Wiskunde. Eddy is ook "hoofdinge"
meer geworden, maar wat gebeurde er met Baet?
Wat blijdschap kwam hij naar Paatje's in Saemedang
om te vertellen dat hij zijn Eindexamen had gehaald en
hoe moest dat nu met de Universiteit? Naar welke
maestie hij gaan, hij vroeg Paatje's advies, want hij wist
dat er een studiebeurs voor hem genomen was.

Maar toen kreeg hij een klap in zijn gezicht. Er was geen
studiebeurs meer! Heloas, hij had het met zijn 2de vrouw
(Tante) Nieke Schuissler opgemaakt! Er was niet meer van
over! Wat een rebok! Wat een vernedering! Nu moest
hij zijn vrienden vertellen dat hij niet naar Nederland kon
gaan voor verdere studie! Ho goed en ho kwaad als't
maar ging heb ik hem proberen te troosten. Nu konden
we toch bij elkaar blijven, hij kon toch ook hier op cursus
gaan. Gelukkig liet Baet het niet bij de pappe weer zitten
Op hij solliciteerde bij de P.T.T. Daar werd hij aange-
nomen op een salaris van f 30.- per maand als adj. Comm.
Redacteur. Doch heloas, het was niet wat hij wilde, hij

Verolg. b. 2/6 99 = maak zijn 2/6 - 2006 ?

Ongeveerste vreemdelingen geworden. Vandaag. Die laatste
drift! Onmogelijk konden we in die mooie land
blijven maar we al bij gedachte hadden dat het van
vrij was. Hoe treurig, hoe vernederend was dat alles.
Op een ochtend en een slof kwamen er vele hier van
Loms nog in de winter. Dat was helemaal een ramp.
Je dacht notabene dat flanelle kleding al voldoende
kon zijn, om je te beschermen tegen de kou. Maar niets
was minder waar! Men kreeg via de "Katak" kleding
bebedeeld. Wat een leekaf, was dat, als dat niet
diep, treurig was geweest. Kleding die de ^{enige} bevolking
niet eens cadeau wilde krijgen, daar moest ik voor
betalen en als je dat niet kon dan werd je paspoort
niet verlengd! Wat een houding! Niets om trots over
te zijn. Vandaar dat er nu in 1999 iedereen nu vol is
om de oorlogs slachte offeren in hoors etc. op te vangen.
Toe maar! Toe maar! Nog meer vreemdelingen, vluchtelingen
opnemen. Was er ~~je~~ dan plaats genoeg? Natuurlijk was er
plaats genoeg, kom maar! Kom maar! Nederland was
immers nu geweldig! zo goed! Omdat een Christelijk
land en wat waren die Christen toch goed! Had je
gedachte. De herbe worden een voor een getolope en
de Christenen? Waar ^{zijn} de Christenen? Zijn ze er

mag. Als je heel binnen die boot die de staken op
loopt voor enjunks, dan sla je achterover van schrik.
Kerstmis? Pasen? Vinksteren? Wie weet er nog wat
van? Vooral de jeugd is bijna onwetend. Maar
pak. Goddank! Als je naar de t. O. luistert en
kijkt naar Familie-dag of Jongeren-dag dan is het
verkwijpend zoveel jongeren te zien die naar hartelust
zingen en rich verheugen in Gods Woord. Het is nog
niet verloren, want Nederland is toch een Christelijk
land? Maar maek je dan alles maar toelere?
Dat de vreemdelingen die nu binnenkomen voor
eigen milieken onlusten, rellen, opzichten tusschen
die meestal uitloze op ruiten van wintels vernielde,
auto's in brand steken etc. Op plaats dat ze dankbaar
zijn in een Vredig-land te mogen wonen. Zijn ze nog
ondankbaar ook, al hun frustraties willen ze hier
bovieren. Mer wat in hun land gebeurd, dan wordt
het allemaal hier in Nederland. waar de gaste zij-
afgereagerd! Hoe maek een gaste rich gedragen,
hulpe backjes maeken de die mensen geven, dan
hebben ze nog heel wat te leren. Merkmen zij wel
dankbaarheid? Dan denk ik terug aan onse bondig
"Wij" ware dankbaar in een land te zijn waar Vrede was.
Ze werden wij notabene ook als ongewenste vreemdelingen be."

C.)

kreeg een chef die hem in alles becritiseerde. Later
 bleek het dat hij reuf opgeblommen was om te ind. 3
 en geen te ind. 5 en daar nu de falscheit opgesloten.
 Gelukkig kwam er toen een cursus voor Stationschef. Die
 leek Baet wel en hij kreeg notabene al f75.- om mee te
 beginnen. Het was wel een reure bak bij het solliciteeren, dat
 Baet nu dat hij desnoods met zijn rook petje en halfroog
 rond van lopen, dat bleek dan dat die pas was als je
 gedlangd was voor Stationschef. Helas, hij kreeg juist
 even voor zijn wondeling examen die bloedsparing, zijn
 schriftelijk had hij prima gedaan. Wat een pech ~~was~~ dat,
 vooral omdat hij op dat salaris van f75.- bleef doordat
 toen de oorlog tussen beide kwam. Alles werd gebaseerd
 op die rampzalige f75.- terwijl hij f150.- salaris zou
 krijgen als hij gedlangd was zijn. Welken pech en pech te
 maar gelukkig hadden wij elkaar om te troosten en
 gebrout te worden. Ho hebben we elkaar door dech en
 dan met Gods hulp kunnen helpen.

Gek toch, vanaf in Baetj pas leende kunne heb ik
 zoveel rielken en ongelukken van hem meegenacht.
 We konden elkaar pas. en toen hij al een ongeluk, hij
 op de fiets naar huis gaande, wilde toen naar rechts
 af slaan maar een oplette reed ~~was~~ ^{vechten} hem, hij gaf

Baet voorrang, die Baet ook nog nam, maar een
motorfiets die achter de opelette van kwam, rante Baet
en sleurde hen wel 15 mts. mee tot bij de brug na
de Baladewamey naar Baet woonde. Een paar handen
afgebroken en rijp lip doorboord, met wat scheef-
wonden. De twee mannen op de motorfiets waren ^{vastaken}
2 politie mannen die in opleiding waren op de Politie-
school in Soekaboemi. Ze moesten om 10 u. binnen
rijen en het was al half 10. Dat hadde ze toch nooit
gehield, ook niet zonder ongeluk. Het is gek maar
de politiemannen werden vrijgesproken en Baet bleef
met de brokken. Het gek! Vriendjes-systeem! Bah!

Verdoly C. 3 Jun 99 / - met zij 2006

schouw. We hadden notabene een Nederlands paspoort, de
meesten hadden en eigen passpoort opgebouwd, dat bracht
toch Nederland ook bij welvaare. We waren draubbaar
en gewillig, ook op kantoren. Misroben wat langzaam
maar wel gebadig door werken en niet men lang pau-
zeren bij de koffie tusschen, lunchen men lang. We waren
bij met de Indische mensen als ze op kantoor kwamen te
werken, dat hoorde Taubt had maar al te vaak, want
ze heeft hier veel coffee gewerkt, ook op B.Z. = Buitend.
Naken een paar jaren. Hoe vaak kreeg men te horen: "ga
maar terug naar jullie eigen land, dubbeltroters!"
Ja, die tijd is er allemaal geweest. Je wordt er kots-
misselijk van als je nu de tegenstelling meemaakt,
"kom maar binnen vluchtelingen, kom maar. Hoe meer,
hoe liever. Bah, ja neker, de Regering heeft neker wat
goed te maken tegenover ons, die uit Indië hier terugkomen
maar dat deden ze helaas niet bij ons, maar wel 50 jaren
later, bij wild vreemden, die nog ondraakbaar zijn om te en
ontvreden met wat ze krijgen. Tweede handse kleding, we
it moeten vinnere zijn, tweedehandse fietsen? we, het
maakt vinnere zijn. Een koud en warm stromend water
in hun huizen, we, dan maar de brand erin, om hun
ontvredenheid te viten. Bah, je wordt er kotsmisselijk van!